

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

Kirjoittaminen

Tiivistelmä

Lue alla oleva fiktiivinen tarina. Kirjoita tarinasta 5–10 virkkeen tiivistelmä, jossa kerrot lyhyesti omin sanoin, mitä tarinassa tapahtui.

Suuri osa talon asukkaista herää outojen aseiden helvetilliseen pauhuun aamukuudelta hyberkyberarmeijan vallatessa kadunvarret ja parkkialueen osoitteessa Petsamonkatu 7.

Toisistaan millään tapaa eroamattomien olentojen joukkio jahtaa järeillä sinkomaisilla aseillaan syksyn lehtiä ryppäiksi. Kukin rahjustaa omaa alaansa rauhallisen määrätietoisesti, sonnustautuneena varusteisiin jotka suorastaan huutavat lehtien muodostamalle biologiselle uhkalle: ”Mulle on turha alkaa!”

Sinnikkäät pienet lehdet koittavat pysäyttää uhkaajansa liimautumalla heidän jalkoihinsa jalkateristä polviin asti, mutta ovat voimattomia teräskärkisten saappaiden ja paksujen suojahaalareiden edessä. Kuulosuojaimien lävitse satureiden ei tarvitse kuulla pienten lehtien kimakkaa vaikerrusta. Kalabaliikin keskellä monet lehdistä tallautuvat hyökkääjien jaloissa märeksi muhjuksi asfalttiin ja jättävät itsestään muistoksi vain niljakkaan läntin. Määrätietoisesta marssista selviytyvät poukkoilevat paniikissa sinne tänne, mutta lopulta toteavat vastarinnan turhaksi ja alentuvat ilmapirran vietäväksi. Loppuunajettuina ne päätyvät lojumaan nuhjuisina kasoina, jotka myöhemmin tullaan lastaamaan suurina kuormina kohti viimeistä määränpäättään, jolloin lyhyet elämät haihtuvat savuksi. Aina on niitä, jotka onnistuvat pelastautumaan ja maatuessaan miettivät mihin saman oksan ystävät ja

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

muut toverit mahtoivat joutua, ja miksi juuri hän pelastui. Useimpien mielestä olisi sittenkin ollut parempi mennä muiden mukana, kuin mädätä hitaasti syyllisyydentuntoisena.

Pihan puut itkevät menetettyjä lapsiaan, kadottavat elämänilonsa ja roikottavat oksiaan lohduttomina. Masentuneina ne käpertyvät itseensä, kunnes pitkän mustan kauden jälkeen jaksavat jälleen hengittää oksiansa asti ja alkavat toiveikkaina vihertää.